

تنور پنجاه و دومین دوره جشنواره فیلم رشد را
سه فیلم داستانی گرم می کنند

از عاشقانه دهه شصتی

تاجشن اسباب بازی های ایرانی

حمید محمودی

اعتبار هر جشنواره‌ای به فیلم‌ها و فیلم‌سازانی است که در آن رویداد حضور پیدا می‌کنند. به شکل طبیعی، هر چه تعداد آثار شاخص حاضر در یک جشنواره بیشتر باشد، کیفیت آن جشنواره نیز بیشتر خواهد شد. جشنواره بین‌المللی فیلم رشد نیز همچون همه جشنواره‌های فرهنگی و هنری، در دوره‌های گوناگون شاهد حضور فیلم‌سازانی بنام و شاخص بوده که حضور هر کدام، چه در قامت شرکت‌کننده و چه در قامت داور و برگزارکننده جشنواره، اعتباربخش این رویداد بوده‌اند.

در این دوره از جشنواره نیز همچون دوره‌های قبل چند فیلم شاخص متقاضی حضور در جشنواره شدند که از میان آن‌ها سه فیلم داستانی بیشتر از سایر آثار حاضر در جشنواره شناخته شده هستند؛ فیلم‌هایی که به خاطر کارگردانان و تیم تولید خود و همچنین کیفیت قابل توجهشان، مورد اقبال مخاطبان هستند.

در ادامه تعدادی از این آثار را مرور می‌کنیم و بخش‌هایی از قصه و روایت‌های مرتبط با ساخت آن‌ها را با هم می‌خوانیم:

سفری به دهه ۶۰، همراه با «دختر ایران»

دختر ایران به کارگردانی سیدجلال اشکذری و تهیه‌کنندگی مشترک حامد بامروت‌نژاد و سیدجلال اشکذری، عاشقانه‌ای متفاوت است که با حضور چهره‌های سرشناس دنیای هنر در یزد جلوی دوربین رفت؛ اثری در حال و هوای دهه ۶۰ خورشیدی که قصه‌ای عاشقانه و جالب توجه دارد.

گلاره عباسی و کوروش تهامی دو هنرمندی هستند که نقش‌های اصلی این درام عاشقانه را ایفا می‌کنند. عباسی که در این فیلم نقش زنی به نام «محبوبه» از اهالی شهر یزد را بازی می‌کند، در یادداشتی کوتاه درباره این نقش نوشته بود: «داشته‌هایم را چندوقتی است در شهرم گذاشته‌ام و آمده‌ام به شهری دیگر و امروز این راه فهمیدم داشته‌های من، داشته‌های من نبوده است. گهگاه خودم را می‌شناسم و می‌فهمم داشته‌های من تو هستی که به تن می‌گنمت و به دندون می‌کشم غم‌ها و شادی‌هایت را و آرزوهایت را، و تو زنده می‌شوی. حتی زنده‌تر از خود من... محبوبه جان... جادوی عشق که به سینما می‌گویند، شاید همین است...»

تیم تولید این اثر سینمایی، ساخت آن را از سال ۱۳۹۸ آغاز کرده بود، اما به دلیل طولانی شدن فرایند تولید اثر، به جشنواره فجر آن سال نرسید؛ اثری که با انتخاب یزد به عنوان محمل روایت قصه خود، مخاطبانش را راهی سرزمین بادگیرها کرده است؛ سرزمین مردمان مقاوم و دیندار که در اتفاقات مهم تاریخ معاصر کشور، از پیروزی انقلاب اسلامی تا دفاع مقدس، نقش پررنگی نیز داشتند.

آفرین عبیسی، هوشنگ توکلی، علیرضا استادی، بهنوش بختیاری، سیدهادی آقابزرگی، مریم موسویان و صاحب حائری زاده از دیگر بازیگران این اثر سینمایی هستند. همچنین، مجید گل سفیدی مدیر فیلمبرداری و فرید سعادت مند آهنگساز «دختر ایران» هستند. طراحی و ترکیب صدای اثر نیز به علیرضا علویان، صدابردار باسابقه سینمای ایران، سپرده شده است.

روایتی از یک قهرمان واقعی در «بیرو»

مخاطبان دانش آموز بیش از هر چیز نیازمند معرفی الگوهای مناسب در حوزه های علمی، ورزشی، فرهنگی و حتی سیاسی هستند. شاید تأثیر معرفی یک الگوی درست در حوزه های گوناگون و ارجاع دانش آموز به آشنایی با آن شخصیت و نکات مثبت اخلاقی او، به مراتب از ساعت ها سخنرانی برای دانش آموزان مفیدتر باشد. از همین نظر، یکی از الزامات ساخت فیلم برای مخاطب دانش آموز، تلاش برای معرفی الگوهای مناسب است.

ورزش یکی از حوزه های مورد علاقه نوجوانان است؛ به ویژه ورزش فوتبال که در سراسر جهان طرفداران خاص خود را دارد. از این نظر، حضور آثاری با محوریت سرگذشت شخصیت های ورزشی سرشناس، برای مخاطبان جالب توجه است.

«بیرو» یکی از آثار حاضر در این دوره از جشنواره بین المللی فیلم رشد است که به کارگردانی و نویسندگی مرتضی علی عباس میرزایی و تهیه کنندگی مجید برزگر در سال ۱۴۰۰ تولید شده است. این فیلم روایتی از زندگی علیرضا بیرانوند، دروازه بان تیم ملی فوتبال ایران، از دوران کودکی تا ورود به فوتبال حرفه ای و عضویت در تیم ملی فوتبال ایران، است.

«بیرو» سومین ساخته سینمایی مرتضی علی عباس میرزایی است؛ کارگردان جوانی که پیش از این با دو فیلم سینمایی «خون خدا» و «انزوا» تجربه حضور در جشنواره فجر و

کسب جایزه از جشنواره «سالنتو» ایتالیا را در کارنامه کاری خود داشت.

نکته جالب توجه در ارتباط با «بیرو» این است که سازندگان این اثر، برخلاف اکثر فیلم های سینمایی امروز، قصد نداشتند با استفاده از سوپرستارها مخاطب را جذب کنند. بازیگر نقش اصلی این فیلم که نقش نوجوانی علیرضا بیرانوند را بازی می کند، حسین بیرانوند است. جالب است بدانید، حسین بیرانوند با وجود شباهت ظاهری و نام خانوادگی، هیچ نسبتی با آقای فوتبالیست ندارد! او متولد سال ۱۳۸۲ و زاده خرم آباد یا همان زادگاه خود علیرضا بیرانوند است.

این که گفتیم در این فیلم ابرستارها (سوپرستارها) نقش آفرینی نداشته اند، به این معنا نیست که از اساس هیچ بازیگر سرشناسی در این اثر حضور ندارد. به غیر از حسین بیرانوند، رضا داوودنژاد، سیاوش

که به نظر می‌رسد مهم‌ترین رویکرد تربیتی نهفته در فیلم را هم باید در همین نکته جست. عباس میرزایی می‌گوید: «دغدغه اصلی گروه فیلم‌ساز «بیرو» مسئولیتی اجتماعی است که بر عهده دارند. امیدوارم مخاطبان کار، به‌ویژه نوجوانان و جوانان، بپذیرند که می‌توانیم در مقابل جبر روزگار با ناخوشی‌ها دست‌وپنجه نرم کنیم و به دور از حاشیه‌ها، برای رسیدن به هدف گام برداریم.»

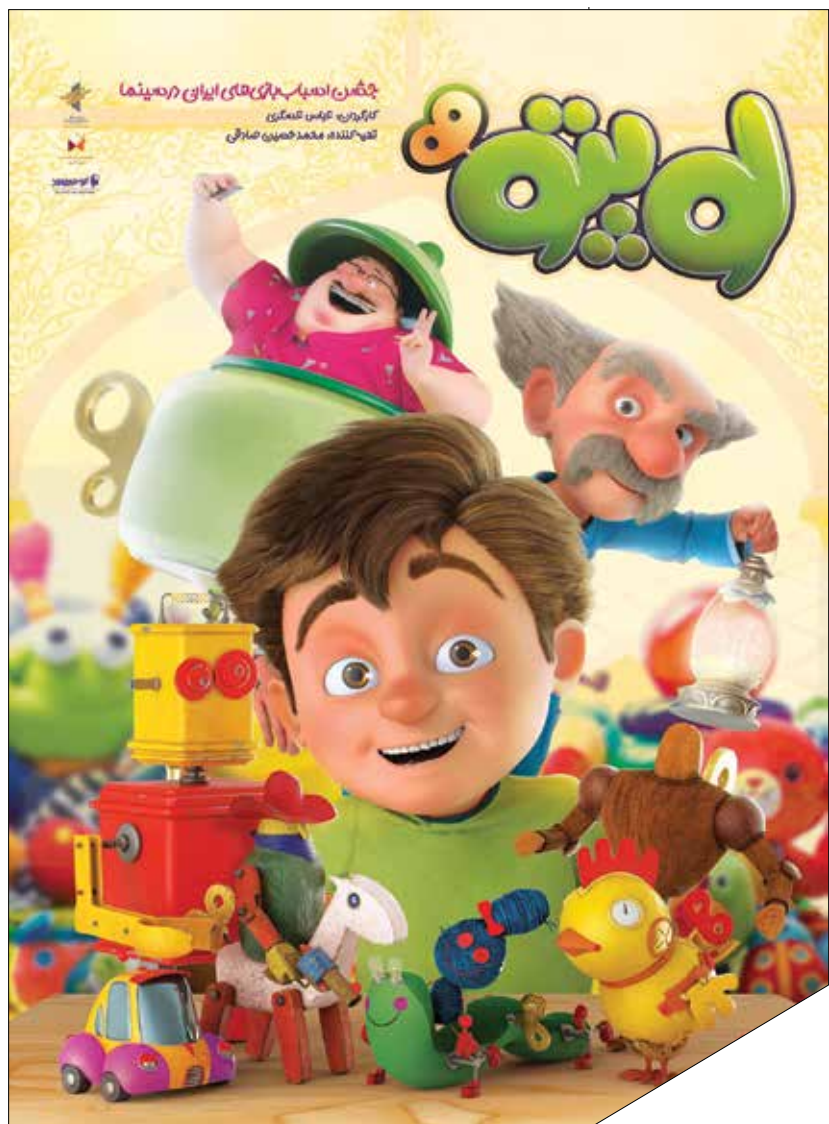
با «لوپتو» شادی‌هایت را بساز

هیچ چیز جای فیلم‌های پویانمایی را برای مخاطبان کودک و نوجوان پر نمی‌کند. این واقعیتی است که باعث شده هر ساله حجم بالایی از تولیدات ویژه این گروه‌های سنی در قالب پویانمایی باشند. بر همین اساس، حوزه هنری انقلاب اسلامی نیز با راه‌اندازی واحد انیمیشن (پویانمایی)، وارد این گود شده است تا برای مخاطبان کودک و نوجوان تولید محصول کند.

پویانمایی سینمایی «لوپتو» اولین محصول مرکز پویانمایی سوره، با شعار «شادی ساختنی است»، در دوره پنجاه‌ودوم جشنواره بین‌المللی فیلم رشد حضور پیدا کرد. این پویانمایی سینمایی به تهیه‌کنندگی محمدحسین صادقی و کارگردانی عباس عسکری ساخته شده است.

داستان این پویانمایی دربارهٔ پسری به نام «علی» است. پدر علی در کارگاه «لوپتو» با یاد دادن ساخت اسباب‌بازی به بیمارانش، آن‌ها را درمان می‌کند. کارگاه اسباب‌بازی‌های خلاقانه «لوپتو» که بین کودکان ایرانی محبوبیت زیادی دارد، با خرابکاری یک ناشناس تعطیل می‌شود. علی تلاش می‌کند پدرش را که ناامید شده است از این مخمصه نجات دهد... بخش پویانمایی سینمایی «لوپتو» پیش از این قرار بود در نوروز سال ۱۳۹۹ انجام شود، ولی به دلیل شیوع بیماری کرونا، با وقفه‌ای طولانی روبه‌رو شد و حالا پس از دو سال، هم‌زمان با اکران عمومی، به جشنواره فیلم رشد نیز آمده است.

نکته قابل توجه در ارتباط با این اثر که در پوسترش به‌عنوان «جشن اسباب‌بازی‌های ایرانی در سینما» معرفی شده، تولید آن توسط یک تیم پویانماساز غیرتهراتی است. پویانمایی سینمایی «لوپتو» را هنرمندان کرمانی با فن سه‌بعدی در استودیوی فراسوی «ابعاد» تولید کرده‌اند؛ موضوعی که نشان می‌دهد وضعیت ساخت پویانمایی در سراسر مناطق ایران رو به رشد است.

چراغی‌پور، سعید داخ، صحرا اسدالهی، مهدی زمین‌پرداز و مهران نائل از جمله بازیگران شناخته‌شده‌ای هستند که به نقش‌های این اثر جان بخشیده‌اند.

مرتضی‌علی عباس‌میرزایی در ارتباط با چگونگی ساخت این اثر سینمایی می‌گوید: «ابتدا قرار بود فیلم‌نامه‌ای را که نوشته بودم و به ساخت آن علاقه داشتم تولید کنم، ولی در جلسه با سرمایه‌گذار اثر، با پدیده‌ای مواجه شدم که مسیر ساخت فیلم را تغییر داد. به خواست سرمایه‌گذار و با بررسی‌های انجام‌شده بر اساس بخشی از زندگی علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان تیم ملی فوتبال ایران، فیلم‌نامه‌ای با تحقیقات مفصل و جامع دربارهٔ زندگی او نوشته شد.» او البته در ارتباط با دغدغه ساخت این اثر به نکته مهمی اشاره می‌کند